

зовнішньому ринках. Кластер дає можливість об'єднати не тільки виробничі підприємства, але й інфраструктурні [2].

Врахування зазначених вище рекомендацій у господарській діяльності сприятиме вдосконаленню територіальної структури господарства Закарпатської області і забезпечить зменшення диспропорцій соціально-економічного розвитку регіонів.

Створенню конкурентних переваг Закарпатської області, підвищенню ефективності виробництва товарів і послуг буде сприятиме практична реалізація Стратегії соціально-економічного розвитку Закарпатської області до 2015 року. Досягнення зазначених в даному документі цілей дасть можливість забезпечити зростання добробуту та якості життя населення області.

Список літератури:

1. Алаев Э. Б. Социально-экономическая география : понятийно-терминологич. слов. / Э. Б. Алаев. – М. : Мысль, 1983. – 350 с.
2. Данилишин Б. М., Чернюк Л.Г., Фащевський М.І. Просторова організація продуктивних сил України: мезо- та мікрорегіональний рівень / Б. М. Данилишин, Л. Г. Чернюк, М. І. Фащевський . – Вінниця : Книга-Вега, 2007. – 572 с.
3. Статистичний щорічник Закарпаття за 2011 рік.- [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.uz.ukrstat.gov.ua/catalog/schorichnik-2011.pdf>

КЛАСТЕР ЯК СУЧАСНА СИСТЕМА ФУНКЦІОНУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Корсакова О.С., асистент кафедри фінансів, ДонДТУ, м. Алчевськ, Україна

Аналіз функціонування багатьох нині діючих територіально-виробничих форм господарювання на сьогодні довів недосконалість системи їх організації та хаотичність механізмів та методів здійснення ними виробничої діяльності. Потреби регіону, їх економічна, виробнича, територіальна та географічна специфіка вимагають розробки та впровадження нових сучасних форм господарювання. Досвід оптимізації господарства регіонів в економічно розвинутих країнах доводить ефективність побудови системи функціонування регіональних господарських комплексів на основі використання кластерної моделі регіонального співробітництва. Економічна привабливість зазначеної виробничої форми господарювання полягає в наступних аспектах [1]:

реалізація моделі передбачає використання економічних механізмів та програм, що мають на меті підвищення конкурентоспроможності підприємств як на регіональних, так і на зовнішніх ринках;

кластерна система господарювання сприяє нейтралізації ізолюваності підприємств та стимулює інноваційних розвиток;

є основою для реалізації спільних програм між підприємствами в рамках регіону та сприяє міжрегіональному співробітництву.

Загальна суть кластеру може бути відображена в наступних аспектах: кластер – є об'єднанням локалізованих за географічним принципом взаємопов'язаних підприємств; кластером є об'єднання підприємств, що доповнює та підсилює конкурентні переваги своїх членів; кластер є сукупністю кооперації та конкуренції між промисловими підприємствами; політика кластеризації має враховувати особливості регіонального розвитку економіки та промисловості.

Кластерні утворення, що функціонують в різних галузях економіки на промисловості, об'єднуються за певними характерними особливостями, головними серед яких є: географічна локалізація; горизонтальна або вертикальна інтеграція; латеральні особливості, що забезпечують спільнодіючим підприємствам ефект масштабу; технологічна; якісна (сприяння підвищенню рівня конкурентоспроможності підприємств-членів кластеру).

Враховуючи всі особливості функціонування кластерних структур, їх можна об'єднати в три групи [2]:

кластери з регіонально обмеженою системою економічної діяльності, що об'єднують споріднені сектори економіки та промисловості, та зазвичай пов'язані з науково-дослідними організаціями;

кластери з вертикальними виробничими зв'язками, зорієнтовані на вузькоспеціалізовані сфери виробничої діяльності; об'єднуються навколо крупних компаній, що охоплюють процеси виробництво та реалізацію продукції;

галузеві кластери, що охоплюють різні галузі промисловості та характеризуються високим рівнем агрегації.

На нашу думку, кластером можна вважати групу промислових підприємств, що об'єднуються за галузевою та територіальною ознакою, на принципах диверсифікованої вертикально інтегрованої структури, виробляють та реалізують подібну продукцію та/або результати її переробки; забезпечує своїм учасникам певні конкурентні переваги в умовах функціонування на ринку.

Список літератури:

1. Пискунова Н. В. Системный подход к разрешению проблем шахт Украины / Н. В. Пискунова // Уголь Украины. – 2012. – № 5. – С. 13-16.
2. Словник з регіональної політики. Інститут регіональних та євроінтеграційних досліджень ЄвроРегіо Україна [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ergu.org.ua>.

МІСЦЕ ТА РОЛЬ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА У СКЛАДІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Кошарна В.В., аспірант кафедри менеджменту та державного управління, ЧНТУ, м. Чернігів, Україна

Лісові ресурси являються ваговою складовою національної економіки та відіграють важливу роль у соціально-економічному житті суспільства, оскільки одночасно виступають предметом та продуктом діяльності людини та є джерелом матеріальних благ і послуг, виконують життєво необхідні соціальні та екологічні функції.

Враховуючи те, що внаслідок впливу діяльності людини, площа лісів різко зменшилася, постає питання охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісових ресурсів.

Крім того, для територій, де ліс становить основу регіональної економіки, а лісове господарство відіграє вагому соціально-економічну роль, важливого значення набуває ефективне ведення лісового господарства та стале управління лісами.

Так, необхідність забезпечення принципів сталого розвитку лісового господарства було наголошено на Конференції ООН з проблем довкілля і розвитку в Ріо-де-Жанейро у 1992р., рішення якого підтримала Україна. Цей світовий форум засвідчив, що для збереження Землі людство має забезпечити стійкий баланс між екологією, соціальною та економічною сферами, які надалі неприпустимо розглядати ізольовано. Саме такий підхід є ядром Концепції сталого розвитку, схваленої Конференцією.

В контексті сказаного, значну увагу слід приділити питанню визначення місця та ролі лісового господарства в регіональній системі та визначення шляхів розвитку лісового господарства в умовах сталого розвитку.

За даними Головного управління Держкомзему у Чернігівській області станом на 01.01.2013 року загальна площа земель лісогосподарського призначення Чернігівщини становить 739,4 тис. гектарів. З них вкрита лісовою